

blev Gang paa Gang afvist af Højre, afvist af Landstinget. Hvis jeg ikke husker fejl, blev det ogsaa forkastet oppe i Landstinget, men det blev i alt Fald afvist. Altsaa, Højre har Gang paa Gang modarbejdet et Forslag, som netop vilde gøre Københavns Kommunalbestyrelse til et Spejlbillede af den kommunale Vælgerbefolkning her i Byen. Den Gang nærrede Højre altsaa ikke den fjerneste Interesse for dette saa brændende Retfærdighedskrav. Den Gang sad Højre nemlig med Magten, sad med samtlige Repræsentanter i Københavns Kommunalbestyrelse.

Det samme er Tilfældet med den kommunale Valglov, der foreligger i dette Øjeblik, og som har foreligget i en Række af Aar; i de sidste Aar foreligger der endog et Regeringsforslag om Indførelse af almindelig og lige kommunal Valgret i Forbindelse med Forholdstalsvalg. Men man har ikke mærket nogen brændende Interesse for denne Sag fra Højres Side, heller ikke fra Landstingets Side. Sagen er bleven syltet Aar efter Aar. Her foreligger altsaa Lejlighed til uden denne besværlige Grundlovsforandring at gennemføre lige og almindelig Valgret i alle Kommuner og med Forholdstalsvalg, saa at alle vore Kommunalbestyrelser blive et Spejlbillede af den kommunale Vælgerbefolkning. Men det ærede Medlems Parti modsætter sig denne Reform, har ikke den fjerneste Interesse for den, vil ikke en Gang her i København bringe det lille ubetydelige Offer derfor, at Valgcensus'en nedsættes fra 1,000 Kr. til 800 Kr. Ikke en Gang dette ringe Offer vil Højre bringe for at faa Forholdstalsvalgmaaden indført med Hensyn til Kommunalbestyrelsen her i København, for at faa denne store Retfærdighed gennemført. Saa lidet bevendt er Højres Kærlighed til denne Sag!

For øvrigt skal jeg tilføje, at det glæder mig, at Retfærdigheden endelig begynder at spire sin stille Vækst indenfor det Parti, som det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds tilhører. Det glæder mig, at denne Retfærdighedstanke begynder at gro der. Og i og for sig kan jeg kun paaskønne, at der nu fra Højres Side i Taler og i Pressen agiteres for, at en Repræsentation skal være et Spejlbillede af Befolkningen. De udføre derved en meget nyttig Virksomhed, som først og fremmest bidrager til at undergrave Landstinget, og det er overordentlig nyttigt. Thi der har man netop en Repræsentation, som saa langt fra er et Spejlbillede af de Stemninger og Interes-

ser, som findes i Befolkningen, at den tværtimod er et Vrængbillede af Repræsentation, der har man en Karikatur af det Retfærdighedsideal, som det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds fremsatte. At Folketingsvalgretten er behæftet med Fejl, er rigtigt, og det er dem, vi i Øjeblikket stræbe at rette. Men Landstinget er en eneste stor Fejltagelse, der ikke en Gang kan rettes, men helt skulde afskaffes, helt udslettes af Verden . . . (*Martin Madsen*: Hvad kommer det denne Sag ved?) . . . Det kommer denne Sag ved, for saa vidt som det ærede Medlem paakalder Retfærdigheden. Jeg siger da: Begynd med den tunge Ende, der hvor det mest gøres nødigt! Folketingets Repræsentation stemmer ikke fuldt ud med Retfærdigheden, det er rigtigt nok, og derfor skulle vi rette den, saa at den bliver i Overensstemmelse med de Interesser og Stemninger, som findes i Befolkningen. Men Landstingets Repræsentation svarer i endnu langt mindre Grad dertil. Hvorfor er da det ærede Medlem og hans Parti saa tavse overfor Landstinget? Hvorfor taler han slet ikke om at forandre Landstingsvalgretten, hvorfor kun om Valgretten til Folketinget? Det skulde da ikke være, fordi i Landstinget bidrager den nuværende uretfærdige Ordning til, at det ærede Medlem og hans Parti have saa mange Repræsentanter, ja næsten Flertallet deroppe, i alt Fald Flertallet sammen med de frikonservative. Hernede maa det ærede Medlem og hans Parti nøjes med at være Mindretal. Dette skulde da ikke være Aarsagen? Jeg kunde næsten tænke mig det, thi det stemmer godt med Partiets Fortid, med at de ikke brød sig om Forholdstalsvalg her i København, saa længe de havde alle Repræsentanterne, men først begyndte at faa Interesse derfor, da de bleve udryddede.

Landstingets Sammensætning siger egentlig Sparto til Uretfærdigheden med Hensyn til Folketingets Sammensætning. Det ærede Medlem fremsatte nogle Tal nede fra Præstø Amt og mente, at jeg vilde have Vanskelighed ved at komme med en Imødegaelse af hans Logik paa dette Punkt. Han fandt det saa grusomt uretfærdigt, at det Parti, som sad inde med 55 pCt. af Vælgerne, valgte de 4 Repræsentanter af 5, medens Mindretallet med de 45 pCt. kun valgte 1. Ja, dette er ikke retfærdigt, men der er dog den Trøst her, at Flertallet af Vælgerne faar Flertallet af Repræsentanterne, og Mindretallet faar Mindretallet af Repræsentan-